Dosarul nr.2ai-58/2025
judecătoria Orhei, sediul Central, judecător C. Troianovschi

D e c i z i e

30 iulie 2026 mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
În componenţa:
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Ţihonschi, Mariana Sajin

examinând apelul declarat de apelanta Serviciul Fiscal de Stat, împotriva hotărârii judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 iunie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat către Tăut Vasile şi Revenco Maria, intervenient accesoriu lichidatorul Panas Vladimir, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil Cooperativa de Consum Chiperceni,-

c o n s t a t ă :

Pretenţiile reclamantei:

1. La 15 iulie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere de chemare în judecată către Tăut Vasile şi Revenco Maria, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil Cooperativa de Consum Chiperceni.
2. În susţinerea cererii formulate, Serviciul Fiscal de Stat, menţionează că prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09 martie 2023, s-a constatat insolvabilitatea debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni şi s-a intentat procesul de insolvabilitate faţă de întreprinderea Cooperativa de Consum Chiperceni.
3. Reiterează că Serviciul Fiscal de Stat, a fost recunoscut ca creditor al debitorului cu creanţe validate în sumă de 1.875.556,51 lei, ce constă din creanţa chirografare de rangul III (plăţi de bază) în sumă de 1.656.601,42 lei şi creanţe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzii) în sumă de 218.955,09 lei.
4. Serviciul Fiscal de Stat explică că obligaţiile fiscale menţionate s-au format în baza dărilor de seamă fiscale prezentate de contribuabil precum şi în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr.777/1724 din 05.05.2023, obligaţii care nu au fost onorate de către debitor.
5. Specifică că conform informaţiei din sistemul informaţional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, administrator al Cooperativei de Consum Chiperceni, în perioada 06.11.2015-04.04.2022, a fost Tăut Vasile, iar în perioada 04.04.2022 şi până la intentarea procedurii de insolvabilitate, a fost dna Revenco Maria.

6. Precizează că conform datelor din sistemul informaţional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, debitorul a prezentat la data de 25.05.2022, dări de seama forma TVA12, calculând obligatii fiscale în suma de 43.570,95 lei şi 141.692,22 lei, care au devenit scadente la data de 25.11.2021, fără a efectua plăţi în vederea stingerii acestora.

7. Menţionează că în conformitate cu prevederile art.115 alin.(2) Cod fiscal, fiecare subiect impozabil trebuie să verse la buget suma TVA, care urmează a fi achitată pentru fiecare perioadă fiscală, cel târziu la data stabilită pentru prezentarea declaraţiei pe această perioadă, iar conform alin.(1) al art.115 Cod fiscal, declaraţia se întocmeşte pe un formular oficial, care este prezentat la Serviciul Fiscal de Stat nu mai târziu de data de 25 a lunii care urmează după încheierea perioadei fiscale, care în conformitate cu art.114 Cod fiscal constituie o lună calendaristică, începând cu prima zi a lunii.

8. Consideră că debitorul s-a aflat în incapacitate de plată începând cu 24.01.2022, respectiv, acesta era obligat să depună nu mai târziu de data de 23.02.2022, în instanţa de insolvabilitate cererea introductiva privind intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de sine, însă potrivit materialelor dosarului de insolvabilitate a Cooperativei de Consum Chiperceni, a fost depusă cererea introductivă la data de 30.12.2022.

9. Afirmă că debitorul Cooperativa de Consum Chiperceni, aflându-se în incapacitate de plată, din 24.01.2022, a continuat activitatea până la sfârşitul anului 2022, prezentând autorităţii fiscale forma TVA 1, ceea ce constituie un alt temei de atragerea la răspundere subsidiară conform art. 248 alin.(1) lit.f).

10. Adaugă că un alt temei care probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni constituie acţiunile prevăzute de art.248 alin.(1) lit.e) a Legii insolvabilităţii, şi anume ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile.

11. Invocă că conform deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr.777/1724 din 05.05.2023, în urma controlului fiscal efectuat la debitor s-au constat mai multe încălcări a legislaţiei, inclusiv:

- diminuarea TVA aferentă bugetului in suma totala de 33.851,00 lei;
- nerespectarea modului de întocmire a declaraţiilor privind TVA;
- neplata în termenul stabilit de legislaţie a TVA pentru perioadele fiscale L/09/2021, L/04/2022, L/05/2022, L/06/200, L/07/2022, L/08/2022 şi L/10/2022.

12. De asemenea, invocă că potrivit actului de control nr. 5-726315, prelungit pe formularul nr. 5-726316 din 20.04.2023, s-a constatat ca la data de 28.02.2023, entitatea înregistrează sold de mărfuri in suma de 1.053.624,33 lei, astfel, ţinând cont de faptul ca soldul respectiv de mărfuri nu a fost identificat în cadrul inventarierii si nu este reflectat în rapoartele administratorului insolvabilităţii Cooperativei de Consum Chiperceni, consideră ca organele de conducere a

debitorului au utilizat bunurile respective în scopuri personale, ceia ce constituie un alt temei de atragere la răspundere subsidiară prevăzut la art. 248 alin.(1) lit. a).

13. Un alt argument care probează faptul folosirii bunurilor debitorului în interes personal a organelor de conducere a debitorului, constatarea lipsei în masa debitoarei a două unităţii de transport (automobil Ford Transit a.f.1995 şi motocicletă IJ 2715 a.f.1975) care potrivit raportului prezentat de administratorului insolvabilităţii a Cooperativei de Consum Chiperceni adunării de raportare din 06.11.2023, aparţine cu drept de proprietate debitorului, conform certificatului eliberat de ASP Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport.

14. Constată, că sunt întrunite cumulativ condiţiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrului organului de conducere a debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni, întrucât au fo9st comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciu.

15. În concluzie, reclamanta solicită atragerea la răspunderea subsidiară a lui Tăut Vasile şi Revenco Maria – administratori ai Cooperativei de Consum Chiperceni şi încasarea în mod solidar din contul acestora în beneficiul masei debitoare a debitorului insolvabil creanţa validată şi nestinsă a Serviciului Fiscal de Stat în sumă totală de 1.875.556,51 lei.

16. *La 12 decembrie 2024, reprezentantul pârâtei Revenco Maria, avocatul Doga Cristina, a depus referinţă* prin care a solicitat respingerea cereri de chemare în judecată depusă de Serviciul Fiscal de Stat ca neîntemeiată, din motiv că atragerea la răspundere subsidiară nu poate avea loc exclusiv doar în baza solicitărilor unui creditor, nefiind prezentate probe necesare, veridice şi pertinente în confirmarea solicitării de tragere la răspundere subsidiară a debitorilor.

17. Reiterează că reclamanta nu a precizat care anume fapte sau acţiuni delictuale au cazat insolvabilitatea debitorului, nefiind delimitat rolul fiecărui pârât Revenco Maria şi Tăut Vasile în inducerea insolvabilităţii debitorului, deşi ambii au activat în perioade de timp diferite.

18. Specifică că în ce priveşte afirmaţiile creditorului precum că de către membrii organelor de conducere au fost folosite bunuri în interes personal a argumentat că mărfurile de fapt sunt într-o stare deplorabilă şi păstrate la sediul debitorului, iar probe că respectivele mărfuri au fost utilizate în interes personal nu au fost prezentate.

19. Referitor la argumentul privind nedepunerea cererii introductive de intentare a procesului de insolvabilitate a precizat că nu s-a demonstrat existenţa unei date concrete exacte de survenirea incapacităţii de plată a debitorului, iar nedepunerea cererii introductive nu a putut genera starea de insolvabilitate a debitorului.

Poziţia instanţei de fond:

20. Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 iunie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta

Serviciul Fiscal de Stat împotriva pârâţilor Tăut Vasile şi Revenco Maria, intervenient accesoriu lichidatorul Panas Vladimir, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil Cooperativa de Consum Chiperceni.

Solicitarea apelantei:

21. La 27 iunie 2025, Serviciul Fiscal de Stat a depus apel nemotivat împotriva hotărârii instanţei de fond, ulterior la 14 august 2025 apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii instanţei de fond, cu emiterea unei noi hotărârii, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă în totalitate.

Argumentele părţilor:

22. În motivarea apelului, apelanta menţionează că prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central nr. 2i-16/2022 din 09.03.2023, s-a constatat insolvabilitatea şi s-a intentat procesul de insolvabilitate faţă de debitorul Cooperativa de Consum Chiperceni, la cererea introductivă a debitorului.

23. În cadrul procedurii de insolvabilitate a debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni, Serviciul Fiscal de Stat este validat cu suma totală de 1.875.556,51 lei, inclusiv: creanţe chirografare de rangul III (plăţi de bază) – 1.656.601,42 lei; creanţe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) – 218.955,09 lei.

24. Menţionează că, obligaţiile fiscale menţionate s-au format în baza dărilor de seamă fiscale prezentate de contribuabil precum şi în baza deciziei asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr. 777/1724 din 05.05.2023, obligaţii care nu au fost onorate de către debitor.

25. Totodată, având în vedere că bunul imobil din masa debitoare a debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni a fost preluat în natură în contul stingerii parţiale a creanţelor unui creditor de rangul V, iar pe conturile bancare lipsesc mijloacele financiare, la data de 15.07.2024 Serviciul Fiscal de Stat a depus cererea de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului prin prisma art. 247, 248 al Legii insolvabilităţii.

26. Astfel, Serviciul Fiscal de Stat a invocat în cererea de chemare în judecată temeiurile de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului stabilite la art.248 alin.(1) lit. a), e), f) şi h) din Legea insolvabilităţii şi anume: folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

27. Cu referire la temeiul prevăzut la art.248 alin.(1) lit.a) din Legea insolvabilităţii, Serviciul Fiscal de Stat reiterează, că potrivit actului de control nr. 5-726315, prelungit pe formularul nr. 5- 726316 din 20.04.2023, s-a constatat, că la

data de 28.02.2023, entitatea înregistrează sold de mărfuri în sumă de 1.053.624,33 lei.

28. Atrage atenţia, că soldul respectiv de mărfuri nu a fost identificat în cadrul inventarierii şi nu este reflectat în rapoartele administratorului insolvabilităţii Cooperativei de Consum Chiperceni, respectiv, se constată că organele de conducere a debitorului au utilizat bunurile respective în scopuri personale.

29. Astfel, doar actul de inventariere a masei debitoare, poate proba apartenenţa anumitor bunuri la masa debitoare a debitorului insolvabil, iar pozele unor bunuri (tapete, jucării, pahare etc.) anexate la materialele cauzei de către reprezentantul intimatei Revenco Maria în nici o măsură nu dovedesc, că bunurile din pozele respective aparţin masei debitoare a Cooperativei de Consum Chiperceni, în situaţia în care lichidatorul a informat creditorii în cadrul adunării de raportare lipsa masei debitoare.

30. În acest sens, consideră eronată şi neîntemeiată concluzia instanţei de fond, precum că Serviciul Fiscal de Stat nu a prezentat careva probe pertinente care ar dovedi prezenţa temeiului de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni, statuat la art.248 alin.(1) lit.a) din Legea insolvabilităţii.

31. Un alt temei care probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere invocat în cererea de chemare în judecată, a constituit acţiunile prevăzute de art.248 alin.(1) lit.e) a Legii insolvabilităţii, şi anume ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire şi a ştampilei.

32. Astfel, nu pot fi reţinute argumentele instanţei de fond precum că ”temeiul invocat de apelant privind ţinerea de către debitor a contabilităţii contrar legii este declarativ şi neîntemeiat şi în lipsa suportului probator în acest sens”, or, prin decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei nr.777/1724 din 05.05.2023, anexată la materialele cauzei, s-a probat incontestabil faptul ţinerii de către debitor a contabilităţii contrare prevederilor legii, fiind stabilite şi descrise încălcările normelor imperative privind ţinerea contabilităţii.

33. Prin urmare, simpla ţinere a contabilităţii contrar prevederilor legii de către organele de conducere a debitorului poate conduce la antrenarea răspunderii patrimoniale a acestora pentru pasivul societăţii, fără a fi necesară administrarea de dovezi suplimentare privind existenţa faptei delictuale, a prejudiciului şi a legăturii de cauzalitate între faptă şi starea de insolvenţă.

34. Or, neîndeplinirea acestei obligaţii transferă în sarcina intimatului obligaţia de a dovedi că a respectat normele care reglementează modul de ţinere a contabilităţii şi că faptele sale nu au cauzat insolvenţa. Din faptele stabilite în decizia asupra cazului de încălcare a legislaţiei şi actul de control, rezultă cu certitudine cum acţiunile ilegale ale intimaţilor au condus la starea de insolvabilitate a întreprinderii.

35. Menţionează, că cele constatate prin actele emise de Serviciul Fiscal de Stat nu reprezintă simple afirmaţii, ci rezultatul unui control fiscal prin metoda verificării totale, ceea ce presupune examinarea tuturor registrelor contabile, documentelor justificative, dărilor de seamă şi raportărilor fiscale.

36. La fel, existenţa legăturii cauzale dintre fapta ilicită şi prejudiciu nu poate fi pusă la îndoială, or ţinerea contabilităţii contrar prevederilor legii a cauzat calcularea şi aplicarea obligaţiunilor pecuniare în sumă totală de 1.875.556,51 lei.

37. Între faptele ilicite menţionate şi prejudiciul constatat există o legătură directă şi nemijlocită: neînregistrarea veniturilor, deducerea cheltuielilor fără documente şi declararea incorectă au condus nemijlocit la diminuarea veniturilor fiscale ale statului.

38. Atrage atenţia şi asupra faptului, că instanţa de fond în motivarea hotărârii nr.2i-1/2022 din 24.06.2025 invocă prevederile Legii contabilităţii nr.113 din 27.04.2007, care începând cu 01.01.2019 se aplică doar faţă de autorităţile/instituţiile bugetare, conform prevederilor art.36 alin.(3) din Legea contabilităţii şi raportării financiare nr. 287 din 15.12.2017, respectiv nu este aplicabilă speţei.

39. Cu referire la temeiul care probează temeinicia cererii privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere invocat în cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, a constituit acţiunile prevăzute de art.248 alin.(1) lit.h) a Legii insolvabilităţii, nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

40. Deci, odată cu apariţia incapacităţii de plată, organele de conducere a debitorului, urmau să depună cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, urmând să poarte răspundere pentru toate creanţele apărute după expirarea termenului de 30 zile prevăzut de lege.

41. Menţionează, că conform datelor din Sistemul Informaţional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat (contului curent detaliat al debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni), anexat la materialele cauzei, debitorul a prezentat la data de 25.05.2022 dări de seamă forma TVA12 (taxa pe valoarea adăugată), calculând obligaţiei fiscale în sumă de 43.570,95 lei şi 141.692,22 lei pentru perioada fiscală L/10/2021, care au devenit scadente la data de 25.11.2021, fără a efectua plăţi în vederea stingerii acestora.

42. Menţionează, că în conformitate cu prevederile art.115 alin.(2) Cod fiscal, fiecare subiect impozabil trebuie să verse la buget suma TVA, care urmează a fi achitată pentru fiecare perioadă fiscală, cel târziu la data stabilită pentru prezentarea declaraţiei pe această perioadă, iar conform alin.(1) al art. 115 din Codul fiscal, declaraţia se întocmeşte pe un formular oficial, care este prezentat la Serviciul Fiscal de Stat nu mai tîrziu de data de 25 a lunii care urmează după încheierea perioadei fiscale, care în conformitate cu art.114 din Codul fiscal constituie o lună calendaristică, începînd cu prima zi a luni.

43. Respectiv, debitorul Cooperativa de Consum Chiperceni urma să prezinte declaraţia privind TVA şi să achite sumele calculate pentru perioada fiscală L/10/2021 cel târziu la data de 25.11.2021, însă fiind conştient de starea de incapacitate de plată, a prezentat darările de seamă respective abia la data de 25.05.2022 fără a efectua plăţi în vederea stingerii obligaţiilor fiscal calculate.

44. Astfel s-a constatat, că debitorul nominalizat s-a aflat în incapacitate de plată începând cu 24.01.2022, întrucât art.2 din Legea insolvabilităţii prevede, că incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

45. Respectiv, acesta era obligat în conformitate cu prevederile art.14 alin.(3) din Legea insolvabilităţii să depună nu mai târziu de data de 23.02.2022 în instanţa de insolvabilitate cererea introductivă privind intentarea procedurii de insolvabilitate faţă de sine, obligaţie neîndeplinită de către debitor, fapt care constituie temei pentru atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h).

46. Atrage atenţia, că potrivit materialelor dosarului de insolvabilitate a Cooperativei de Consum Chiperceni, acesta a depus cererea introductivă la data de 30.12.2022, depăşind termenul stabilit de norma pre citată.

47. Deci, odată cu apariţia incapacităţii de plată, debitorul urma să depună până la data de 23.02.2022 cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, urmând să poarte răspundere pentru toate sumele apărute după expirarea termenului de 30 zile prevăzut de lege.

48. Astfel, Serviciul Fiscal de Stat a probat, că debitorul nominalizat s-a aflat în incapacitate de plată începând cu 24.01.2022, întrucât art.2 din Legea insolvabilităţii stabileşte expres, că incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile.

49. Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere invocat în cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, statuată la art. 248 alin. (1) lit. f) a Legii insolvabilităţii, dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, menţionează, că la cererea de chemare în judecată a fost anexat extrasul din Sistemul Informaţional Automatizat al Serviciului Fiscal de Stat (contul curent detaliat al debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni), potrivit căruia debitorul a prezentat autorităţii fiscale dările de seamă privind TVA cu calcularea sumelor obligaţiilor fiscale, fapt care incontestabil probează, că debitorul aflându-se în incapacitate de plată din 24.01.2022 a continuat activitatea până la sfârşitului anului 2022.

50. În acest context, concluzia instanţei de fond, că la caz nu este prezentă fapta de dispunere a continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată este nefondată şi contrară materialelor cauzei.

51. În asemenea circumstanţe, Serviciul Fiscal de Stat consideră că, probele anexate la materialele cauzei atestă cu certitudine culpa intimaţilor Tăut Vasile şi

Revenco Maria pentru care Cooperativa de Consum Chiperceni a ajuns la starea de insolvabilitate.

52. Organele de conducere ale debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni se fac responsabile de managementul defectuos practicat la întreprindere, depăşirea limitelor economice admisibile, cumulând un pasiv enorm în defavoarea creditorilor săi.

53. Constată, că sunt întrunite cumulativ condiţiile atragerii la răspundere subsidiară patrimonială a membrilor organelor de conducere a debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni întrucât au fost comise fapte ilicite, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite şi prejudiciu.

54. În concluzie, consideră că instanţa de insolvabilitate nu a examinat multiaspectual, complet şi obiectiv cererea de atragere la răspundere subsidiară, cu aprecierea greşită a probelor şi interpretând eronat prevederile legii, fapt care constituie temei de casare a acesteia.

55. *Prin referinţa depusă de către intimata Revenco Maria, în persoana reprezentantului, avocat Doga Cristina, la data de 21 august 2025*, prin intermediul poştei electronice se solicită respingerea cererii de apel cu menţinerea hotărârii instanţei de fond.

56. În motivarea referinţei menţionează că instanţa de fond s-a expus în detaliu asupra tuturor circumstanţelor de fapt şi de drept menţionate de către partea reclamantă în cererea de chemare în judecată înaintată, indicând expres argumentele, din a căror motive a considerat ca fiind neîntemeiate şi neprobate luate individual, fiecare din solicitările Serviciul Fiscal de Stat privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni, Taut Vasile şi Maria Revenco.

57. Respectiv, cererea de apel înaintată de Serviciul Fiscal de Stat reprezintă un dezacord formal cu hotărârea contestată, unde au fost invocate exact aceleaşi temeiuri de fapt şi de drept menţionate în cererea de chemare în judecată, fără a indica exact care sunt inadvertenţele sau inexactităţile care nu au fost elucidate corect de către instanţa de fond în actul judecătoresc, pronunţat pe caz.

58. Astfel, însăşi solicitarea de încasare a prejudiciului, în mod solidar din contul lui Taut Vasile şi Maria Revenco, este din start unul eronat, atâta timp cît o eventuală vinovăţie a celor doi intimaţi nu se poate răsfrânge deopotrivă, asupra existenţei elementelor necesare şi obligatorii a survenirii răspunderii subsidiare pentru cauzarea insolvabilităţii debitorului Cooperativei de Consum Chiperceni, în corespundere cu prevederile art.248 alin.(1) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012.

59. Concretizează că în cazul când se invocă o anumită dată/perioadă în care administratorul ar fi fost obligat să înainteze o cerere de intentare a procedurii insolvabilităţii, acţiunea/inacţiunea respectivă nu poate fi imputată unei persoane care în respectiva perioadă nu este membru al organelor de conducere a

debitorului, în sensul prevederilor art. 247 al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012.

60. La fel, în cazul în care se invocă ducerea unei contabilităţi contrare legii, contribuirea la dispariţia documentelor contabile, folosirea bunurilor debitorului în interes personal, urmează a fi precizat expres care sunt acţiunile/inacţiunile individualizate ale fiecăruia dintre persoane care au precedat cu insolvabilitatea companiei, situaţie ce nu poate fi imputată deopotrivă către două persoane ce au deţinut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului, în perioade diferite de timp.

61. În sensul dat, Serviciul Fiscal de Stat nu a individualizat acţiunile/inacţiunile care au fost pretins efectuate de Taut Vasile şi Maria Revenco şi care indubitabil au constituit premise clare ale inducerii în insolvabilitate a debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni.

62. Or, reclamanta/apelanta a preferat să cumuleze o singură calitate de subiect al răspunderii subsidiare în sensul prevederile art.248 alin.(1) al Legii insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, în persoana a doi administratori, care nu au avut concomitent calitate de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil.

63. Respectiv, Serviciul Fiscal de Stat a admis invocare unor acţiuni/inacţiuni ce în viziunea acestora au precedat cu insolvabilitatea debitorului, chiar dacă nu le sunt imputabile.

64. Astfel, fiind omis de către reclamant/apelant să fie prezentate probe certe, pertinente, concludente ce ar demonstra că prin acţiunile membrilor organelor de conducere a debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni.

65. Precizează că alegaţiile apelantei referitor la soldul de mărfuri în sumă de 1.053.624,33 lei, sunt eronate şi nu corespund adevărului, or se încearcă de a fi interpretată respectiva situaţiei faptică în aşa mod, pentru a crea o aparenţă a dispariţiei soldului de mărfuri şi pasarea responsabilităţii către intimaţi, cât şi utilizarea bunurilor în scopuri personale, chiar dacă în sensul dat nu au fost prezentate careva probe.

66. Prin urmare, nu poate fi invocat faptul că Taut Vasile şi Maria Revenco au folosit în interes personal soldul de mărfuri în sumă de 1.053.624,33 lei, or acestea au fost date spre realizare în magazine, până la intentarea procesului de insolvabilitate în privinţa debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni.

67. Mai mult, însăşi lichidatorul Panas Vladimir a precizat că mărfurile respective nu pot fi comercializate din motivul gradului de uzură avansat.

68. Astfel chiar dacă în contabilitatea debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni bunurile respective figurează ca având o valoare de 1.053.624,33 lei, la moment acestea nu valorează nimic, atâta timp cît nu pot fi comercializate din cauza uzurii avansate (după cum a indicat lichidatorul „ Mai mult ca atît, acestea nici nu pot fi identificate în totalitate, din motivul deteriorării, pieirii şi ieşirii din uz a acestora”).

69. Respectiv, Serviciul Fiscal de Stat nu a demonstrat că bunurile menţionate supra, au fost utilizate în interesele personale ale intimaţilor şi că a fost cauzat un careva prejudiciu debitorului insolvabil, or acestea nu au o valoare/nu reprezintă interes comercial la momentul de faţă.

70. Cu atît mai mult, nu a fost demonstrat faptul că anume din cauza mărfurilor respective a fost cauzată insolvabilitatea debitorului, or până la intentarea procedurii de insolvabilitate, mărfurile date au fost repartizate către magazine, pentru comercializare.

71. De altfel, în cadrul examinării prezentei cauze în instanţa de fond, au fost prezentate poze ale mărfurilor respective care se păstrează şi în prezent la sediul debitorului aflate la adresa r-nul Orhei, s.Chiperceni.

72. Precizează că apelanta nu a menţionat nici un argument plauzibil ce ar confirma că Taut Vasile şi Maria Revenco ar fi contribuit la dispariţia a careva documente contabile, în sensul dat nefiind indicate care documente contabile lipsesc.

73. La fel, menţionează că prin Decizia Serviciului Fiscal de Stat nr.777/1724 din 05.05.2023 şi actul de control nr.5-726315, prelungit pe formularul nr.5-726316 din 20.04.2023 asupra cazului de încălcare a legislaţiei comisă de către Cooperativa de Consum Chiperceni, se probează doar comiterea anumitor abateri de la legislaţia fiscală de către debitor şi anume neachitarea în termen a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, neachitarea în termenii stabiliţi a taxei pe valoare adăugată, diminuarea TVA, nerespectarea modului de întocmire şi de prezentare la Serviciul Fiscal de Stat a Declaraţiilor cu privire la TVA şi nicidecum ducerea unei contabilităţi fictive.

74. Astfel, încălcarea legislaţiei fiscale se manifestă prin calcularea în mod incorect a TVA aferent bugetului de stat, ce a precedat cu majorarea datoriei debitorului faţă de bugetul de stat cu 31.904,00 lei (diferenţa între TVA diminuat şi TVA majorat).

75. Or, calculul TVA pentru comercializarea mărfurilor era efectuată de către contabilii debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni şi nicidecum nu poate fi calificată ca acţiuni intenţionate a administratorilor Taut Vasile şi Maria Revenco.

76. Prin urmare, erorile admise de debitorul Cooperativa de Consum Chiperceni la calcularea TVA aferentă bugetului în sumă 31.904,00 lei, nu reprezintă un motiv real şi direct al survenirii insolvabilităţii debitorului.

77. Respectiv, aceste fapte nu ar fi putut genera starea de insolvabilitate a Cooperativei de Consum Chiperceni şi mai mult ca atât aceste fapte nu se încadrează în componenţa delictuală specială prevăzută de art.248, alin (1), lit.e) din Legea insolvabilităţii.

78. Respectiv, în lipsa unor probe pertinente, constatăm că circumstanţele invocate de apelant nu au fost demonstrate şi nu pot fi temei de atragere la răspundere subsidiară a intimaţilor, toate afirmaţiile cuprinse în cererea de chemare în judecată/de apel în acest sens având un caracter declarativ.

79. De asemenea, apelanta nu a demonstrat legătura cauzală dintre temeiul prevăzut de art.248, alin.(1), lit.e) din Legea insolvabilităţii şi cauzarea stării de insolvabilitate.

80. Prin urmare, cu referire la temeiul prevăzut de art.248, alin.(1), lit.e) din Legea insolvabilităţii, stabileşte cert că, la caz, nu sunt întrunite condiţiile răspunderii civile delictuale faţă de intimaţi.

81. Precizează că neachitarea taxei TVA aferent bugetului de stat, pentru o singură perioadă fiscală (L/10/2021) şi relativ într-un termen destul de restrâns, nu ar însemna o incapacitate de plată totală a contribuabilului şi ca efect insolvabilitatea acestuia.

82. De fapt ulterior de către debitor au fost achitate parţial unele plăţi pentru taxa pe valoare adăugată, fapt menţionat în actul de control nr.5-726316, astfel la capitolul III Concluzii la actul de control, se indică că debitorul nu a achitat în termen TVA, însă nicidecum o imposibilitate totală de a achita impozitele.

83. Mai mult, în actul de control nr.5-726316 la capitolul „Analiza informaţiilor acumulate ce ţin de insolvabilitatea agentului economic" pct.2 se indică: „Solvabilitatea generală A/2022 (01.01.2022-30.09.2022) = 1805609/ 3666286=0,53, ceea ce semnifică că entitatea nu avea posibilităţi de plată pentru achitarea datoriilor".

84. Prin urmare, data de 23.02.2022 indicată de Serviciul Fiscal de Stat ca fiind termenul limită de înaintare a unei cereri introductive de către debitor, este una greşită.

85. Or, prin actul de control menţionat supra, a fost constatată incapacitatea de plată a debitorului a Cooperativa de Consum Chiperceni în perioada A/2022 (01.01.2022- 30.09.2022) şi nicidecum o dată limită aparentă invocată de Serviciul Fiscal de Stat.

86. Astfel, remarcă că data apariţiei obligaţiei de a depune cerere introductivă de către debitorul Cooperativa de Consum Chiperceni în legătură cu incapacitatea de plată, urmare a imposibilităţii satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor creditorului, nu poate fi reţinută ca fiind data de 23.02.2022.

87. Reieşind din cele expuse supra, consideră că apelanta nu a probat argumentele invocate în cererea de chemare în judecată şi nici în cea de apel privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni, din care motive urmează să fie respinsă ca neîntemeiată cu menţinerea hotărârii contestate, fără modificări.

88. În conformitate cu prevederile art.376 alin.(1^1) CPC, apelul împotriva hotărârilor emise de instanţa de insolvabilitate, precum şi împotriva hotărârilor emise în cazul cererilor cu valoare redusă se examinează, în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, în condiţiile examinării cauzelor în primă instanţă.

89. Astfel, în temeiul art.376 alin.(1^1) CPC, instanţa de apel a dispus examinarea cauzei în procedura scrisă, fără citarea părţilor, pe baza probelor

anexate la dosar, chestiune comunicată părţilor, cu posibilitatea prezentării probelor şi a oferirii explicaţiilor în termenul stabilit suplimentar.

Aprecierea instanţei de apel.

90. Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces şi a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins din următoarele motive:

91. În conformitate cu art.385 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

92. Potrivit prevederilor art.1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii prevede că procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

93. Iar în conformitate cu art.8 alin.(1) din aceiaşi lege, hotărârile instanţei de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunţării dispozitivului, cu excepţiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum şi apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanţei de insolvabilitate.

94. Conform art.373 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

95. Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinând-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

96. Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menţioneze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantei, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluţionarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84, 98).

97. Din suportul probatoriu se atestă că, prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Central din 09.03.2023, s-a constatat starea de insolvabilitate a Cooperativei de Consum Chiperceni, c/f 1003606007915, cu sediul r-l Orhei, sat.Chiperceni, s-a intentat procesul de insolvabilitate. În calitate de administrator al insolvabilităţii a fost desemnat administratorul autorizat Panas Vladimir, deţinător al autorizaţiei nr.

208 din 05.07.2016, cu exercitarea atribuţiilor prevăzute de Legea insolvabilităţii (f.d.8).

98. În cadrul procedurii de insolvabilitate a debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni, Serviciul Fiscal de Stat a fost validat în tabelul creanţelor cu suma totală de 1.875.556,51 lei. Această sumă este structurată după cum urmează: creanţe chirografare de rangul III (plăţi de bază) în cuantum de 1.656.601,42 lei, precum şi creanţe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere şi amenzi) în cuantum de 218.955,09 lei (f.d.13-15).

99. La 15 iulie 2024, Serviciul Fiscal de Stat a depus cerere către Tăut Vasile şi Revenco Maria, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil Cooperativa de Consum Chiperceni.

100. La 12 decembrie 2024, reprezentantul pârâtei Revenco Maria, avocatul Doga Cristina, a depus referinţă prin care a solicitat respingerea cereri depuse de Serviciul Fiscal de Stat, ca neîntemeiată.

101. Prin hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 iunie 2025, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Serviciul Fiscal de Stat către Tăut Vasile şi Revenco Maria, intervenient accesoriu lichidatorul Panas Vladimir, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil Cooperativa de Consum Chiperceni.

102. Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe prin prisma argumentelor invocate în apel, Colegiul reţine că instanţa de fond a stabilit corect circumstanţele de fapt ale cauzei, administrând şi apreciind probele potrivit legii, precum şi a aplicat în mod just normele materiale incidente.

103. Potrivit art.247 alin.(1) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29 iulie 2012, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

104. Conform art.248 alin.(1) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29 iulie 2012, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi

din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate; e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art.14; i) comiterea cu intenţie a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

105. Pentru a stabili vina şi atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, urmează să fie întrunite anumite condiţii şi anume: să existe un prejudiciu, să existe o faptă ilicită, să existe un raport de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, iar fapta să fie săvârşită cu vinovăţie, iar în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor indicate este solidară, cu condiţia că apariţia stării de insolvabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care şi-au exercitat mandatul ori au deţinut poziţia, ce ar fi putut cauza insolvabilitatea debitorului.

106. Răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice clasice, iar atragerea persoanei culpabile la măsurile coercitive ale statului prin intermediul instanţelor de judecată, presupune stabilirea prin probe pertinente şi concludente a următoarelor elemente esenţiale: fapta ilicită, vinovăţia, legătura cauzală dintre fapta ilicită şi urmările provocate.

107. Condiţiile generale şi speciale ale răspunderii civile delictuale urmează a fi apreciate cumulativ cu acestea, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, este necesar ca aceste persoane să fi deţinut calitatea de membru al organelor de conducere a debitorului insolvabil în sensul specificat la art.247 alin.(1) din Legea insolvabilităţii la data intentării procesului de insolvabilitate sau pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

108. Dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariţia stării de insolvabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului instanţa de insolvabilitate poate dispune angajarea răspunderii membrilor organelor de conducere şi/sau de supraveghere a debitorului, precum şi oricărei alte persoane care au cauzat insolvabilitatea prin acţiunile enumerate exhaustiv la alin.(1) al articolului enunţat.

109. În speţă, Colegiul reţine că pretenţiile formulate de creditorul Serviciul Fiscal de Stat vizează atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului Cooperativa de Consum Chiperceni, în persoana administratorilor Tăut Vasile şi Revenco Maria, prin prisma temeiurilor prevăzute de art.248 alin.(1) lit.a), e), f) şi h) din Legea insolvabilităţii.

110. Analiza acestor temeiuri impune, în mod necesar, verificarea întrunirii cumulative a condiţiilor răspunderii civile delictuale şi anume, existenţa faptei

ilicite, a prejudiciului, a legăturii de cauzalitate între faptă şi prejudiciu, precum şi a vinovăţiei persoanelor vizate.

111. Pornind de la aceste exigenţe legale, Colegiul constată că instanţa de fond a examinat în mod complet şi multe aspectual circumstanţele cauzei, apreciind corect probele administrate, iar concluziile la care a ajuns sunt în concordanţă cu materialul probator existent la dosar.

112. *Astfel, în ceea ce priveşte temeiul prevăzut de art.248 alin.(1) lit.a) din Legea insolvabilităţii, folosirea bunurilor debitorului în interes personal,* Colegiul reţine că apelanta a invocat existenţa unui sold de mărfuri în cuantum de 1.053.624,33 lei, constatată prin actul de control nr.5-726315 şi formularul nr.5-726316 din 20.04.2023, susţinând că aceste bunuri nu au fost identificate la inventariere, de unde ar rezulta utilizarea lor în scop personal de către administratori.

113. Cu toate acestea, o asemenea susţinere, nu este susţinută de probe directe şi concludente, or simpla neidentificare a bunurilor la momentul inventarierii nu echivalează, în mod automat, cu însuşirea sau utilizarea acestora în interes personal.

114. Dimpotrivă, din materialele cauzei rezultă că o parte din bunuri erau depozitate la sediul Cooperativa de Consum Chiperceni, iar potrivit raportului final întocmit de lichidatorul Panas Vladimir, aceste mărfuri, reflectate la contul contabil 217 în aceeaşi sumă de 1.053.624,33 lei, reprezentau bunuri date anterior în realizare în magazine şi nereturnate până la momentul intentării procedurii de insolvabilitate.

115. Prin urmare, din moment ce nu s-a demonstrat circuitul ilicit al acestor bunuri şi nici beneficiul personal al intimaţilor, rezultă în mod logic că nu este întrunit elementul faptei ilicite, iar în absenţa acestuia nu poate fi angajată răspunderea subsidiară, concluzie care se impune cu atât mai mult cu cât sarcina probei revenea apelantei.

116. *Referitor la temeiul prevăzut de art.248 alin.(1) lit.e) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29.06.2012, ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile şi de constituire,* Colegiul reţine, în continuarea analizei efectuate de prima instanţă, că acest temei presupune, în mod necesar, nu doar constatarea unor abateri de la reglementările contabile, ci şi demonstrarea caracterului lor ilicit calificat, precum şi a legăturii de cauzalitate directe dintre aceste abateri şi apariţia stării de insolvabilitate a debitorului.

117. Colegiul civil constată că noţiunea de contabilitate fictivă implică, în esenţă, disimularea realităţii economice prin reflectarea în evidenţele contabile a unor operaţiuni inexistente, ceea ce presupune o neconcordanţă esenţială între situaţia faptică şi cea scriptică.

118. În acelaşi timp, ţinerea unei contabilităţi contrare prevederilor legii presupune încălcarea normelor imperative privind organizarea şi conducerea

contabilităţii, însă chiar şi în această ipoteză este necesar ca aceste încălcări să aibă o anumită gravitate şi relevanţă în raport cu starea de insolvabilitate.

119. În acest context, Colegiul atestă că apelanta Serviciul Fiscal de Stat şi-a întemeiat susţinerile pe decizia nr.777/1724 din 05.05.2023, prin care s-au constatat anumite abateri fiscale, inclusiv diminuarea TVA în cuantum de 33.851,00 lei, precum şi neplata TVA pentru perioadele fiscale L/09/2021, L/04/2022, L/05/2022, L/06/2022, L/07/2022, L/08/2022 şi L/10/2022 (f.d.30).

120. Cu toate acestea, analizând conţinutul acestor constatări, Colegiul reţine că ele vizează, în esenţă, neconformităţi de ordin fiscal, fără a demonstra existenţa unor operaţiuni fictive în sensul definit mai sus şi fără a indica în mod concret în ce ar fi constat denaturarea realităţii economice. Prin urmare, din simpla existenţă a unor abateri fiscale nu se poate deduce, în mod automat, că evidenţa contabilă a fost fictivă sau ţinută în mod fraudulos.

121. Mai mult decât atât, succesiunea logică a evenimentelor relevă că aceste obligaţii fiscale au fost constatate prin decizia din 05.05.2023, ulterior intentării procesului de insolvabilitate, ceea ce exclude, prin natura lucrurilor, posibilitatea ca ele să fi generat starea de insolvabilitate deja constatată prin hotărârea din 09.03.2023. Or, o cauză nu poate produce un efect anterior în timp, iar în lipsa acestei corelaţii temporale, legătura de cauzalitate nu poate fi reţinută.

122. În aceeaşi ordine de idei, Colegiul reţine că, deşi Tăut Vasile şi Revenco Maria au deţinut funcţia de administratori ai Cooperativa de Consum Chiperceni în perioada relevantă, iar potrivit legislaţiei contabile le revenea obligaţia de a organiza şi asigura ţinerea contabilităţii, această împrejurare nu este suficientă, în sine, pentru angajarea răspunderii subsidiare, în lipsa probării concrete a faptelor ilicite imputate.

123. Or, din materialele dosarului nu rezultă existenţa unor probe directe şi admisibile care să demonstreze fie întocmirea unor documente contabile fictive, fie dispariţia intenţionată a documentelor contabile sau de constituire, fie existenţa unor înregistrări contabile care să nu aibă corespondent în realitatea economică. Dimpotrivă, afirmaţiile apelantei au un caracter general şi declarativ, nefiind susţinute prin expertize contabile, rapoarte de audit sau alte mijloace de probă concludente.

124. În mod corect, Colegiul conchide că sarcina probei revine părţii care invocă aceste fapte, potrivit art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, iar în lipsa unor probe pertinente şi concludente nu se poate reţine existenţa faptei ilicite.

125. În continuarea acestui raţionament, Colegiul subliniază că nici legătura de cauzalitate nu a fost demonstrată, întrucât nu s-a indicat şi nici probat în ce mod concret eventualele abateri contabile ar fi determinat incapacitatea de plată a debitorului.

126. Astfel, chiar dacă s-ar admite, existenţa unor nereguli în ţinerea contabilităţii, acestea nu pot fundamenta atragerea răspunderii subsidiare în absenţa demonstrării faptului că anume aceste nereguli au generat sau au agravat

starea de insolvabilitate. Or, răspunderea subsidiară, fiind o formă a răspunderii delictuale, presupune întrunirea cumulativă a tuturor elementelor acesteia faptă ilicită, prejudiciu, vinovăţie şi legătură de cauzalitate condiţii care, în prezenta cauză, nu sunt întrunite.

127. Prin urmare, rezultă în mod logic că ne probarea unuia dintre aceste elemente atrage imposibilitatea angajării răspunderii, cu atât mai mult în situaţia în care, în speţă, nu a fost dovedită nici fapta ilicită în forma calificată cerută de lege şi nici legătura de cauzalitate.

128. În consecinţă, Colegiul reţine că argumentele invocate în apel de către Serviciul Fiscal de Stat nu sunt de natură să infirme concluziile instanţei de fond, ci, dimpotrivă, confirmă caracterul declarativ al pretenţiilor formulate, motiv pentru care soluţia de respingere a cererii de atragere la răspundere subsidiară apare ca fiind legală şi temeinică.

129. Prin urmare, având în vedere că nu au fost prezentate probe care să demonstreze, în mod concret şi concludent, că ţinerea contabilităţii contrar prevederilor legii sau dispariţia documentelor contabile ar fi cauzat starea de insolvabilitate a Cooperativa de Consum Chiperceni, Colegiul conchide că temeiul prevăzut de art.248 alin.(1) lit. e) din Legea insolvabilităţii nu este incident în cauză, motiv pentru care menţine soluţia instanţei de fond şi respinge criticile formulate în apel ca neîntemeiate.

130. *Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art.248 alin.(1) lit.h) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012, invocat de creditorul validat Serviciul Fiscal de Stat,* instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii instanţei de fond prin prisma motivelor invocate în cererea de apel şi a argumentelor expuse în referinţă, reţine următoarele.

131. În speţă se atestă că prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul centru, din 09 martie 2023, a fost admisă cererea introductivă depusă de debitorul Cooperativa de Consum Chiperceni, fiind constatată starea de insolvabilitate şi intentat procesul de insolvabilitate faţă de această entitate, cu desemnarea în calitate de administrator al insolvabilităţii, Panas Vladimir.

132. Colegiul civil reţine că temeiul prevăzut de art.248 alin.(1) lit.h) din Legea insolvabilităţii, are un caracter distinct faţă de celelalte temeiuri de atragere la răspundere subsidiară, întrucât nu sancţionează cauzarea stării de insolvabilitate, ci conduita ulterioară a administratorului, manifestată prin omisiunea de a depune cererea introductivă în termenul legal de 30 de zile de la apariţia stării de insolvabilitate.

133. Prin urmare, în mod logic şi consecutiv, pentru angajarea unei asemenea răspunderi, este indispensabilă stabilirea cu certitudine a trei elemente cumulative: data exactă a survenirii stării de insolvabilitate, termenul-limită de depunere a cererii introductive (calculat în mod concret, în zile calendaristice), precum şi cuantumul obligaţiilor apărute ulterior expirării acestui termen.

134. În acest sens, potrivit art.14 alin.(3) din Legea insolvabilităţii, debitorul este obligat să depună cererea introductivă imediat, dar nu mai tîrziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin.(2) şi la art.10 alin.(2), iar conform alin.(4) al aceluiaşi articol dacă debitorul nu depune cererea introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorul debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3).

135. Raportând aceste dispoziţii legale la circumstanţele invocate în apel, instanţa reţine că argumentele apelantei Serviciul Fiscal de Stat sunt formulate într-o manieră pur declarativă, fără a fi susţinute de un probatoriu pertinent şi concludent. Astfel, deşi apelanta indică drept dată a survenirii stării de incapacitate de plată ziua de 24.01.2022 şi susţine că termenul-limită pentru depunerea cererii introductive ar fi expirat la 23.02.2022, invocând totodată că cererea ar fi fost depusă abia la 30.12.2022, cu o întârziere semnificativă, aceste afirmaţii nu sunt probate prin mijloace de probă administrate în cauză.

136. Or, simplele susţineri ale creditorului, întemeiate pe prezumţia încetării plăţilor pentru o perioadă mai mare de 60 de zile, nu sunt de natură să dovedească în mod cert momentul survenirii stării de insolvabilitate, în lipsa unor probe obiective care să confirme aceste împrejurări.

137. În continuarea acestui raţionament, instanţa de apel subliniază că o asemenea prezumţie, în lipsa unor probe contabile, financiare sau economice concrete (precum bilanţuri, rapoarte financiare, situaţii ale fluxurilor de numerar sau rapoarte ale administratorului/lichidatorului), nu poate substitui obligaţia probatorie ce incumbă creditorului potrivit art.118 alin. (1) CPC. Or, stabilirea momentului exact al apariţiei stării de insolvabilitate presupune o analiză complexă a întregului patrimoniu al debitorului, inclusiv raportarea dintre activele disponibile şi obligaţiile exigibile, ceea ce în speţă nu a fost realizat.

138. În mod consecutiv, din moment ce data survenirii stării de insolvabilitate nu a fost probată, nu poate fi determinat nici termenul legal de 30 de zile prevăzut de art.14 alin. (3) din Legea insolvabilităţii şi, implicit, nu poate fi reţinută nici încălcarea acestuia. Or, lipsa stabilirii acestui element face imposibilă verificarea condiţiei esenţiale privind depăşirea termenului legal de către administrator.

139. Mai mult decât atât, instanţa de apel reţine că apelanta nu a făcut dovada nici a existenţei unor obligaţii pecuniare concrete, determinate valoric, apărute după expirarea pretinsului termen-limită. În lipsa individualizării unor asemenea obligaţii (prin indicarea creditorilor, a sumelor exacte şi a datei scadenţei acestora), nu se poate reţine nici existenţa prejudiciului imputabil administratorilor, ceea ce exclude întrunirea unei alte condiţii esenţiale a răspunderii delictuale.

140. În continuarea aceleiaşi logici juridice, instanţa de apel observă că nu a fost probată nici legătura de cauzalitate dintre pretinsa nedepunere în termen a cererii

introductive şi eventualele prejudicii invocate de creditor. Or, specificul acestui temei de răspundere constă tocmai în necesitatea demonstrării faptului că obligaţiile suplimentare ale debitorului au apărut ca urmare directă a întârzierii în depunerea cererii, iar nu independent de aceasta. În lipsa unei asemenea demonstraţii, nu poate fi angajată răspunderea subsidiară.

141. De asemenea, instanţa de apel reţine că simplul fapt al continuării activităţii debitorului până la sfârşitul anului 2022, inclusiv prin depunerea declaraţiilor fiscale TVA (forma TVA 12), nu constituie, în sine, o probă a încălcării obligaţiei prevăzute de art.14 din Legea insolvabilităţii, în absenţa demonstrării caracterului vădit al incapacităţii de plată şi a imposibilităţii obiective de onorare a obligaţiilor exigibile la acel moment.

142. Prin urmare, toate aceste constatări se succed în mod logic şi conduc la concluzia inevitabilă că în speţă nu sunt întrunite cumulativ condiţiile răspunderii civile delictuale respectiv fapta ilicită, prejudiciul, vinovăţia şi legătura de cauzalitate, condiţii care, potrivit naturii juridice a răspunderii subsidiare, trebuie dovedite în mod riguros şi complet.

143. În consecinţă, Colegiul civil apreciază că instanţa de fond a efectuat o analiză corectă şi completă a probatoriului administrat, ajungând în mod întemeiat la concluzia că temeiul prevăzut de art.248 alin.(1) lit.h) din Legea insolvabilităţii nu este incident în cauză, iar argumentele invocate de Serviciul Fiscal de Stat în cererea de apel nu sunt de natură să răstoarne această concluzie, fiind lipsite de suport probator şi având un caracter pur declarativ.

144. *În continuare, cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art.248 alin.(1) lit.f) din Legea insolvabilităţii nr.149 din 29.06.2012*, invocat de creditorul validat Serviciul Fiscal de Stat, Colegiul civil reţine că acesta nu a prezentat şi nici nu a argumentat în mod concret în ce mod Revenco Maria şi Tăut Vasile ar fi dispus continuarea unei activităţi a debitorului care să conducă în mod vădit la incapacitate de plată. Totodată, creditorul nu a indicat care anume activitate a debitorului ar fi generat această stare şi nici momentul la care ar fi fost dispusă continuarea acesteia.

145. Prin urmare, în lipsa unor precizări concrete privind natura activităţii pretins prejudiciabile, precum şi a individualizării acţiunilor culpabile imputate pârâţilor/intimaţilor, care să fi condus în mod direct la incapacitatea de plată a debitorului, instanţa constată că nu sunt întrunite condiţiile prevăzute de art.248 alin.(1) lit.f) din Legea insolvabilităţii pentru angajarea răspunderii subsidiare.

146. În ceea ce priveşte solicitarea privind atragerea răspunderii în mod solidar pârâţilor/intimaţilor Tăut Vasile şi Revenco Maria pentru suma total pretinsă, instanţa de apel reţine, în mod consecutiv celor expuse, că aceasta este neîntemeiată *ab initio*, întrucât răspunderea subsidiară are caracter personal şi presupune identificarea unei fapte ilicite concrete săvârşite cu vinovăţie de fiecare persoană în parte.

147. Or, din materialele cauzei rezultă că cei doi au exercitat funcţia de administrator în perioade diferite, fără a fi demonstrată existenţa unei acţiuni comune sau a unei culpe concurente care să justifice angajarea unei răspunderi solidare.

148. Astfel, în lipsa stabilirii elementelor constitutive ale răspunderii civile delictuale în privinţa fiecărui pârât/intimat, precum şi în absenţa unei legături juridice care să justifice angajarea răspunderii solidare, instanţa reţine că solicitarea Serviciului Fiscal de Stat privind încasarea în mod solidar a sumei pretinse este neîntemeiată.

149. În aceste condiţii, Colegiul subliniază că simpla invocare a răspunderii solidare, în absenţa probării condiţiilor legale care o justifică, nu poate constitui temei pentru admiterea pretenţiilor formulate.

150. În acest sens, instanţa de apel constată că apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat nu conţine critici concrete şi punctuale îndreptate împotriva considerentelor hotărârii instanţei de fond, limitându-se, în esenţă, la reiterarea circumstanţelor de fapt şi a temeiurilor juridice invocate anterior în cererea de chemare în judecată şi în cererea de completare a motivelor acesteia.

151. Astfel, reluarea de apelantă în cererea de apel a poziţiei procesuale exprimate în faţa primei instanţe, fără a formula critici reale şi individualizate asupra considerentelor hotărârii judecătoreşti, denotă un caracter formal al apelului, or, apelul nu poate fi redus la o simplă reiterare a susţinerilor anterioare, ci presupune contestarea efectivă a raţionamentului instanţei de fond sub aspectul interpretării probelor sau aplicării normei juridice.

152. În aceste condiţii, instanţa de apel constată că apelul nu este susţinut de argumente apte să răstoarne soluţia primei instanţe, motiv pentru care urmează a fi respins ca neîntemeiat.

153. În final, având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală, iar criticele formulate în apel sunt neîntemeiate, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge cererea de apel şi de a menţine hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 iunie 2025, fără modificări.

154. În conformitate cu art.385 lit.a) CPC, art.8 alin.(7) din Legea insolvabilităţii, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menţine hotărârea judecătoriei Orhei, sediul Central din 24 iunie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Serviciul Fiscal de Stat către Tăut Vasile şi Revenco Maria, intervenient accesoriu lichidatorul Panas Vladimir, privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil Cooperativa de Consum Chiperceni.

Decizia este definitivă şi irevocabilă de la pronunţare.

Preşedintele completului, judecător	Stanislav Grosu
Judecătorii	Alina Ţihonschi
	Mariana Sajin